

שיחות הר"ן – אות פו1) שיחות הר"ן – אות פו

מה שאומרים על החתנה מלתא דבדיחיותא ואומרים מקדם: 'עלא', רמז שאשה עולה עמו ואינה יורדת עמו¹. וזה "עלא" במלתא דבדיחיותא, הינו עולה עמו לכל שמחה וטוב ותענוג, אבל אינה יורדת עמו.

מה שמכסין את הפלה בדעק טוץ (צעיף), כי הפלה רומזת לרחל "עולימתא שפירתא דלית לה עיניו" (זהר שמות צ"ה) גם רמז על בחינת "כבוד אלקים הסתר דבר" (משלי כה, ב).

מה שמשליכין אופין (חטין וכדומה) לרמז... (חסר) וזה שמשליכין על החתן אופין לרמז (יחזקאל א): "אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת שמה ילכו האופנים". והחתן הוא בחינת רוח.

מה שנותנין כל אחד מעות, שקורין "שבת" בשביל המרקדין. על שם "מלכי צבאות ידדון ידדון" (תהלים סח, ג) הינו הם מרקדין. "וינות בית תחלק שילל", הם נותנין מעות "שבת" בשביל המרקדין.

החתנה, הוא בחינת סיני, כמו שכתוב: "ביום חתנתו, זה מעמד הר סיני" (תענית כו:), וסיני גימטריא סלם. וכתוב: "והנה מלאכי אלקים עולים ויורדים בו", הינו רקודין שבשעת רקודין עולה ויורד כי כן דרך רקודין שעולה את גופו ויורד את גופו.

ומה שקורין זאת המעות "שבת" כי ראשיתבות ונות "בית תחלק" שכלל אותיות שבת.

מה שהחתן דורש, כמו שאמרו חכמינו ז"ל: 'ביום חתנתו – זה מעמד הר סיני', לרמז שהחתנה היא מעמד הר סיני, בשביל זה הוא דורש. ומה שנותנין לו מעות שקורין "דרשה גישאנק" לרמז: "עלית למרום שבית שבי" (תהלים סח) בשביל זה "לקחת מתנות", וזה הדרשה גישאנק שנותנין להחתן.

מה שהחתן דורש הדרשה, היא מועלת לזווגים כמו שכתוב "וישכב במקום ההוא" (בראשית כח, יט) "יש כ"ב" אותיות, הדרשה שהיא בכ"ב אותיות הם לזווג.

הפרסטקיס (פזיו וכרכור) שעושין בשעת רקודין, זה בחינת "אנכי ארד עמך מצרמה ואנכי אעלך" (בראשית מו, ד). כי גלות מצרים הנה בשביל לברר ניצוצי קרי של אדם הראשון, והחתנה היא תקון ויחוד הברית, שהיא בחינת "אנכי אעלך גם עלה".

מה שפוסקין את הדרשה זה בחינת שבגי לוחות.

השושבין מלביש הקיטל להחתן, זה רמז "ויוסף ישית ידו על עיניו" (בראשית מו, ד) כי יוסף הוא שושבין, וקיטל הוא בגד מתים.

מה שמהפכין את עצמן זה בחינת "ומנשה עלה" (שמות יט, ג), "ויורד ה' על הר סיני" (שמות יט, כ). שהתחתונים עלו למעלה והעליונים ירדו למטה.

¹ עיין מסכת כתובות דף מח. ודף סא.

(2) משנה – מסכת תענית דף כו:

וכן הוא אומר: "צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו". "ביום חתנתו" — זה מתן תורה, "וביום שמחת לבו" — זה בנן בית המקדש, שבינה במהרה בימינו.

(3) רש"י (שם)

זה מתן תורה – יום הכפורים שניתנו בו לוחות האחרונות.

(4) מסכת שבת דף פח.

"ויתיצבו בתחתית הקר", אמר רב אבדימי בר חמא בר חסא: מלמד שקפה הקדוש ברוך הוא עליהם את הקר כגיגית, ואמר להם: אם אתם מקבלים התורה מוטב, ואם לאו — שם תהא קבורתכם. אמר רב אחא בר יעקב: מכאן מודעא רבה לאורייתא. אמר רבא: אף על פי כן הדור קבלוה בימי אחשורוש, דכתוב: "קיימו וקבלו היהודים" — קיימו מה שקיבלו כבר.

(5) שיר השירים רבה – פרשה ח

אמר הקדוש ברוך הוא אם אתם מקבלים עליכם תורת מוטב ואם לאו הריני כובש עליכם הקר הזה והורג אתכם.

(6) מכילתא דרבי ישמעאל – יט, יז

בתחתית ההר. מלמד שנתלש ההר ממקומו, וקרבו ועמדו תחת ההר, שנאמר (שם ד) ותקרבו ותעמדון תחת ההר. עליהם מפורש בקבלה "יונתי בחגי הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראיך השמיעני את קולך פי קולך ערב ומראיך נאווה" (שה"ש ב, יד).

(7) שיר השירים רבה – פרשה ב

דבר אחר, "אני חבצלת השרון" (שיר השירים ב, א), אני היא וחביבה אני, אני היא שהייתי חבויה בצלו של סיני...

(8) ערוך השלחן – אבן העזר, סימן לד, סעיף ד

...ופירושא דמקדש עמו ישראל עיי חו"ק הוא ג"כ כמ"ש, וי"א דזהו החופה והקדושין של כלל ישראל שנתקדשו להקב"ה בשעת מתן תורה, והחופה הוא הר סיני שכפה עלינו את ההר כגיגית ועמדנו תחת ההר כתחת החופה, והקדושין היא מתן תורה [רמב"ן], ואמת הוא כי מאז נתקדשנו וגם זיווג הזה בא בקדושה ושייך לברכת אירוסין של זיווג הזה, ולפי"ז אתי שפיר שהקדימו החופה, דכפיית ההר היה קודם מתן תורה כמפורש בתורה.

(9) מכילתא דרבי ישמעאל – יט, יז

ויוצא משה את העם לקראת האלקים מן המחנה. אמר ר' יוסי, יהודה היה דורש, (דברים לג) ויאמר ה' מסיני בא, אל תקרא כן, אלא ה' לסיני בא, ליתן תורה לישראל או אינו אומר כן, אלא ה' מסיני בא, לקבל את ישראל, כחתן זה שהוא יוצא לקראת כלה.

(10) ביום שנולד הבעש"ט נשרף הגיהנום [אנתולוגיה של הסיפור החסידי (בנימין שבילי) עמ' 127]

פעם אחת ישב הרבי מסאווראן בין חסידיו והעיד על עצמו שיכול למסור דין וחשבון על מעשיו ומחשבותיו כל רגע ורגע מלפני ששעשרה שנה ועד היום, וכל תנועה ומחשבה קלה בזכירה אצלו. עמד מן הצד איש אחד ותמה מאוד בחושבו שהדבר נאמר על דרך ההפלגה. הרגיש	בכך הרבי מסאווראן ושאל אותו: האם אתה זוכר את החתונה שלך? אמר האיש: הן. ואת בעלי הכלי זמר שניגנו שם? וענה שהוא זוכר את המאורע לכל פרטיו. ענה לו הרבי מסאווראן ואמר: אצלי כל רגע הוא חתונה חדשה.